

DECIZIA NR. 108
din 2008

Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Brașov-Activitatea de Inspectie Fiscala, privind soluționarea contestației depusă de SC X.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de control ale Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Brașov-Activitatea de Inspectie Fiscala, în raportul de inspectie fiscală si Decizia de impunere prin care s-a stabilit suplimentar de plata catre bugetul statului TVA, majorari de intarziere aferente TVA, impozit pe profit si majorari de intarziere aferente impozitului pe profit.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, dupa cum precizeaza si organul de inspectie fiscal in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, 206 si 207 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulate de către SC X.

I. SC X formuleaza contestatie impotriva Deciziei de impunere prin care organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar de plata catre bugetul statului TVA, impozit pe profit, precum si majorari de intarziere aferente acestor debite.

In contestatia formulata, contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala au incadrat strict serviciul lunar de verificare, intretinere sistem de avertizare incendiu in categoria lucrarilor de constructii-montaj prevazute la art.160 din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Petenta sustine ca serviciile facturate de catre prestatorii de servicii constau in verificarea si determinarea contaminarii radioactive nefixate si monitorizarea dozimetrie in zona iar intretinerea se refera la curatat perii, refacere contacte, spalare diverse componente. Petenta mentioneaza ca este vorba de o verificare lunara pe baza de abonament, impusa de Comisia Nationala de Control a Activitatii Nucleare.

De asemenea, sustine ca reparatiile efectuate pentru intretinerea statiei au fost facturate separat cu respectarea masurilor de simplificare. Serviciile prestate nu sunt de natura "repararea si intretinerea instalatiilor din cladiri" cum prevede Ordinul 601/2002, astfel ca TVA aferenta facturilor reprezentand contravaloare servicii verificare, intretinere sistem de avertizare incendiu este deductibila fiscal intrucat aceste servicii nu se incadreaza la art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In ceea ce priveste factura emisa de catre SC A reprezentand contravaloarea serviciilor prestate catre SC X, petenta sustine ca suma reprezentand contravaloare servicii cazare nu reprezinta o cheltuiala aferenta salariilor sau administratorilor societatii dar este o prestare de serviciu efectuata in baza unei comenzi catre SC A si a unui Contract de audit cu SC D. Petenta sustine ca aceasta cheltuiala este deductibila fiscal, deoarece serviciul a fost prestat efectiv in urma caruia a rezultat un raport de audit.

Fata de cele prezentate petenta solicita admiterea contestatiei pentru suma reprezentand TVA aferenta facturii reprezentand contravaloare servicii cazare si totodata a impozitului pe profit calculat suplimentar asupra cheltuielilor cu serviciile de cazare.

II. Prin Decizia de impunere, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Brasov-Activitatea de Inspecție Fiscala au stabilit suplimentar de plata catre bugetul statului TVA, majorari de intarziere aferente TVA de plata, impozit pe profit si majorari de intarziere aferente impozitului pe profit.

Prin raportul de inspectie fiscala, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala au considerat ca nedeductibile fiscal cheltuielile reprezentand cazare si prestari servicii pentru salariatii firmei SC D potrivit prevederilor art.21 alin.(2) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, drept pentru care au stabilit suplimentar de plata catre bugetul statului impozit pe profit.

Totodata, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plata, potrivit prevederilor art.120 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Organele de inspectie fiscala au considerat ca nedeductibila fiscal taxa pe valoarea adaugata, aferenta facturii reprezentand contravaloare cazare si prestari servicii pentru salariatii firmei SC D potrivit prevederilor art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au considerat ca nedeductibila fiscal TVA aferenta facturilor fiscale reprezentand contravaloare verificare instalatie de avertizare incendiu emise de catre SC E, in baza Contractului, avand in vedere ca nu s-au aplicat masurile de simplificare potrivit prevederilor art.160 alin.(2) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organului de inspectie fiscala, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Perioada verificată:ianuarie 2005-decembrie 2007.

2.Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar de catre organele de inspectie fiscala si majorari de intarziere aferente, precizam:

Cauza supusa solutionarii D.G.F.P.Brasov, prin Biroul de Solutionare a Contestatiilor este daca SC X datoreaza bugetului de stat impozit pe profit, stabilit suplimentar de catre organele de inspectie fiscala in conditiile in care cheltuielile privind cazarea nu au fost efectuate de catre salariatii si administratorii societatii.

In fapt, in luna octombrie 2006 societatea a inregistrat in evidentele contabile factura, emisa de catre SC A, reprezentand contravaloare cazare pentru salariatii ai firmei SC D. Organele de inspectie fiscala au considerat ca nedeductibile fiscal cheltuielile cu serviciile privind cazarea salariatilor firmei de audit intrucat nu sunt aferente veniturilor realizate de catre societate.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.21 alin.(1) si alin.(2) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare in anul 2006, care dispun:

“1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

e) cheltuielile de transport și cazare în țară și în străinătate efectuate de către salariați și administratori, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți;”

Din dispozițiile legale mai sus menționate, se reține că sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile de transport și cazare efectuate de către salariații și administratorii societății.

Din documentele existente în copie, la dosarul cauzei rezultă că cheltuielile de cazare au fost înregistrate în evidențele contabile în baza facturii, emisă de către SC A.

Din raportul de inspecție fiscală și contestația petentei rezultă că prin factură, SC A a facturat către SC X contravaloare serviciilor de cazare pentru salariații firmei SC D.

Contractele prezentate parțial la dosarul contestației, având ca obiect efectuarea de audit financiar la societățile din grupul de firme, printre care și SC X au fost încheiate între SC T în calitate de beneficiar și SC D în calitate de furnizor de servicii.

În Contractul, la art.19 se precizează ca: **”Cheltuielile de deplasare vor fi agreate cu Beneficiarul, facturate separat și se vor adăuga onorariului de mai sus. La cererea Beneficiarului, vor fi puse la dispoziție copii ale chitanțelor și documentelor justificative”.**

Astfel, rezultă că cheltuielile de deplasare cad în sarcina beneficiarului, respectiv SC T și nu în sarcina SC X.

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speță și faptul că serviciile de cazare nu au fost efectuate pentru salariații sau administratorii societății iar potrivit Contractului, cheltuielile de deplasare și cazare a salariaților SC D cad în sarcina SC T, urmează a se menține ca legală constatarea organelor de inspecție fiscală cu privire la nedeductibilitatea cheltuielilor reprezentând cazarea salariaților SC D.

Astfel, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația petentei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar asupra cheltuielilor cu cazarea salariaților SC D.

Referitor la majorările de întârziere, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar pe anul 2006, precizăm că acestea au fost stabilite potrivit prevederilor art.120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care dispune:

“1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Ca urmare, majorările de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar pe anul 2006 sunt datorate, astfel se va respinge contestația pentru acest capăt de cerere având în vedere și principiul de drept conform căruia "accesoriul urmează principalul" .

2.Referitor la TVA și majorări de întârziere, aferente TVA de plată stabilită suplimentar, precizăm:

a)În ceea ce privește TVA considerată ca nedeductibilă fiscal de către organele de inspecție fiscală, **D.G.F.P.Brasov, prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor , este investită să se pronunțe asupra deductibilității TVA înscrise în factura fiscală emisă de**

catre SC A, in conditiile in care serviciile de cazare au fost prestate pentru salariatii firmei SCD.

In fapt, urmare a verificarii organelor de inspectie fiscala au constatat ca in luna octombrie 2006 societatea a inregistrat in jurnalul de cumparari factura emisa de catre SC A, reprezentand contravaloare cazare pentru salariatii firmei SC D. Organele de inspectie fiscala au considerat ca nedeductibila fiscal TVA, aferenta acestei facturi, intrucat cheltuielile cu serviciile privind cazarea salariatilor firmei de audit nu sunt aferente veniturilor realizate de catre societate.

In drept, pentru cauza in speta sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care dispune:

“(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

Din dispozitiile legale mai sus mentionate, se retine ca taxa pe valoarea adaugata este deductibila doar daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale unei persoane impozabile si aceasta se justifica cu factura fiscala intocmita conform prevederilor legale.

Din contractele, prezentate partial la dosarul contestatiei, rezulta ca acestea au fost incheiate intre SC T in calitate de beneficiar si SC D in calitate de furnizor de servicii, avand ca obiect efectuarea de audit financiar la societatile din grupul de T, printre care si SC X.

In Contractul, la art.19 se precizeaza ca:”**Cheltuielile de deplasare vor fi agreate cu Beneficiarul, facturate separat si se vor adauga onorariului de mai sus.La cererea Beneficiarului, vor fi puse la dispozitie copii ale chitantelor si documentelor justificative”.**

Astfel, rezulta ca cheltuielile de deplasare cad in sarcina beneficiarului, respectiv SC T si nu in sarcina SCX.

Serviciile cu cazarea salariatilor SC D, facturate de catre SCA catre SCX nu pot fi considerate ca fiind o prestare de serviciu destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale petentei astfel ca TVA aferenta facturii nu este deductibila fiscal, urmand a se respinge contestatia ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

b)In ceea ce priveste TVA aferenta facturilor fiscale reprezentand contravaloare prestari servicii respectiv verificare sistem avertizare incendiu, **cauza supusa solutionarii D.G.F.P.Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor, este daca pentru aceasta prestare de serviciu societatea trebuia sa aplice masurile de simplificare prevazute de art.160 alin.(2) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.**

In fapt, pe perioada ianuarie -decembrie 2007, societatea a inregistrat in evidentele contabile si a dedus TVA aferenta facturilor reprezentand contravaloare verificare sistem avertizare incendiu.

Facturile sunt insotite de procese verbale de service a instalatiei de avertizare incendiu.

In raportul de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala au considerat, in mod legal, prestarile de serviciu efectuate in baza Contractelor mai sus mentionate ca facand parte

din categoria lucrari de constructii- montaj si au incadrat operatiunea la art.160 alin.(1) lit c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si au stabilit ca nedeductibila fiscal TVA aferenta facturilor fiscale reprezentand contravaloare verificare sistem avertizare incendiu.

Art.160 alin.(1) lit c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

(2) *Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:*

c) lucrările de construcții-montaj;

Potrivit prevederilor pct.82 alin.(3) din H.G.nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.571/32003 privind Codul fiscal”*Prin lucrări de construcții-montaj, în sensul art. 160 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se înțeleg lucrările de construcție, reparare, modernizare, transformare și demolare legate de un bun imobil.*”

Pentru cauza în speta sunt aplicabile prevederile art.2 din OMFP nr.155/2007 pentru aplicarea masurilor de simplificare pentru lucrarile de constructii montaj prevazute de art.160 din lgea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, care dispune:

“(1) Se aplică măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru lucrările stipulate la secțiunea F "Construcții", diviziunea 45 din anexa la Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu respectarea condițiilor impuse și ținându-se seama de excluderile prevăzute în cadrul grupelor și claselor acestei diviziuni.

(2) Lucrările de reparații, transformare și modernizare a unui bun imobil vor fi supuse măsurilor de simplificare în măsura în care acestea sunt cuprinse în prevederile de la alin. (1).”

În speta, la secțiunea F “Construcții”, conform Ordinul Președintelui Institutului Național de Statistică nr.601/2002 privind actualizarea Clasificării activitatilor din economia nationala-CAEN “*Sunt incluse activitati ca: instalare sisteme de alarma si alte lucrari electrice.*

Sunt incluse, de asemenea, reparațiile la lucrarile mai sus mentionate”.

Grupa 4531”Lucrari de instalatii electrice”, include “*Instalarea în cladiri de alarme de semnalizare a incendiilor*”

Potrivit prevederilor legale mai sus enuntate, masurile de simplificare se aplica pentru lucrarile de constructii-montaj care constau in lucrari de constructie, de reparare, modernizare, transformare si demolare a unui bun imobil.

De asemenea, potrivit pct.13 alin.(4) din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal “*În sensul art. 133 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, serviciile legate de bunurile imobile cuprind operațiuni precum:*

*a) lucrările de construcții-montaj, transformare, finisare, instalare, **reparații, întreținere, curățare** și demolare efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum și orice operațiune ce se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile și încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin natura lor;*”

Prin adresa, Ministerul Economiei si Finantelor-Directia de Legislatie in Domeniul TVA, referitor la aplicarea masurilor de simplificare pentru lucrarile de constructii-montaj, mentioneaza urmatoarele:

“Lucrarile de reparatii, transformare si modernizare a unui bun imobil vor fi supuse masurilor de simplificare in masura in care acestea sunt incluse la sectiunea F “Constructii”, diviziunea 45 din anexa la Ordinul presedintelui Institutului National de Statistica nr.601/2002 privind actualizarea Clasificarii activitatilor din economia nationala-CAEN, cu respectarea conditiilor impuse si tanandu-se seama de excluderile prevazute in cadrul grupelor si claselor acestei diviziuni.

Conform prevederilor de la pct.13 alin.(4) lit.a) din normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. Nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare aplicabile de la data de 01.01.2007, prin servicii legate de un bun imobil se intelege inclusiv orice operatiune ce se efectueaza in legatura cu livrarea de bunuri mobile si incorporarea acestora intr-un bun mobil astfel incat bunurile mobile devin bunuri imobile prin natura lor.

Aceasta prevedere practic stabileste ca si bunurile care sunt incorporate intr-o lucrare de constructii-montaj vor fi tratate ca o operatiune accesorie principalului, respectiv nu vor fi considerate drept livrari de bunuri ci valoarea lor va fi inclusa in serviciile realizate.”

Din documentele existente in copie la dosarul cauzei rezulta ca, pentru cauza in speta este vorba de o verificare pe baza de abonament care consta in **verificarea lunara** si la solicitarea beneficiarului a functionarii sistemului de avertizare la incendiu montat la SC X, **remedierea defectiunilor** care nu necesita inlocuirea unor echipamente sau/si materiale **si remedierea defectiunilor aparute la sistemul de avertizare la incendiu, prin inlocuirea de echipamente sau/ si materiale**, lucrari care sunt cuprinse la sectiunea F “Constructii”, diviziunea 45 din anexa la Ordinul Presedintelui Institutului National de Statistica nr.601/2002 privind actualizarea Clasificarii activitatilor din economia nationala-CAEN.

In Contractul de asistenta tehnica si service, se precizeaza ca:

“Prin seria post garantie furnizorul se obliga sa asigure verificarea lunara a sistemului de avertizare la incendiu si remedierea eventualelor defectiuni constatate”

Articolul 4 alin.2 din contract specifica faptul ca “Contravaloarea manoperei corespunzatoare serviciilor precizate la pct. a, b, c, este inclusa in valoarea abonamentului lunar”.

Din procesele verbale de service a instalatiei de avertizare incendiu, anexate la dosarul cauzei, rezulta ca in perioada supusa verificarii SC E a realizat lucrari de verificare instalatii, curatare module, reglare sensibilitate detectori iar SC E a realizat inlocuirea centralei de avertizare defecte tip SESAM cu o centrala noua model BENTEL , conectarea acesteia la instalatie, punerea in functiune si verificarea rezistentei de izolatie a circuitelor.

In concluzie, au fost efectuate lucrari de reparatii si verificare a sistemului de avertizare la incendiu, lucrari care sunt cuprinse la sectiunea F “Constructii”, diviziunea 45 din anexa la Ordinul Presedintelui Institutului National de Statistica nr.601/2002 privind actualizarea Clasificarii activitatilor din economia nationala-CAEN, mai sus enuntat.

Prin urmare, petenta trebuia sa aplice masurile de simplificare prevazute la art.160 alin.(3) si (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, care dispun:

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea "taxare inversă", fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat "taxare inversă" în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadrează la alin. (2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea "taxare inversă" în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (3).

Potrivit prevederilor legale, enunțate mai sus, prestatorii de servicii, pe facturile emise reprezentând contravaloare verificare sistem avertizare incendiu conform contract", aveau obligația de a înscrie mențiunea "taxare inversă", fara sa înscrie taxa aferenta iar SC X avea obligația de a înscrie taxa aferenta , pe care o evidentiaza atat ca taxa colectata, cat si ca taxa deductibila în decontul de taxa.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca, in perioada februarie-mai 2007, pentru lucrarile de intretinere a sistemului de avertizare alarma in caz de incendiu realizate in baza Contractului, au fost emise facturi fara TVA aplicand masurile de simplificare conform art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Petenta sustine ca serviciile prestate in perioada ianuarie 2007, iunie-decembrie 2007 nu sunt de natura repararii si intretinerii instalatiilor la cladiri, astfel cum sunt definite de Ordinul 601/2002 si considera TVA deductibila, insa nu indica temeiul de drept pe care se intemeiaza sustinerile acesteia.

Referitor la sustinerile petentei, precizam ca din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv procesele verbale de service a instalatiei de avertizare incendiu, intocmite in baza Contractului si a Contractului nr. s-au realizat lucrari de verificare a instalatiei, reparare module, curatare, inlocuire a centralei de avertizare cu una noua, extindere trasee cabluri la noua centrala, lucrari care sunt de natura celor de reparatii la sistemele de alarma, astfel cum sunt definite de Ordinul 601/2002, sectiunea 45 "Constructii".

Avand in vedere prevederile legale incovate in speta, documentele existente la dosarul cauzei din care rezulta ca prestarea de servicii executata in baza contractelor mai sus enumerate a presupus lucrari de intretinere si reparatii a instalatiei de avertizare incendiu, lucrari stipulate la sectiunea F "Constructii", diviziunea 45 din anexa la Ordinul presedintelui Institutului National de Statistica nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificarii activitatilor din economia nationala pentru care petenta avea obligatia de a aplica masurile simplificate in sensul taxarii inverse a TVA, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia petentei cu privire la TVA deductibila, aferenta facturilor reprezentand contravaloare verificare instalatie de avertizare conform contractelor incheiate cu prestatorii de servicii.

Prestatorul poate storna facturile cu TVA, emise eronat, astfel incat sa fie in masura a restitui taxa catre petenta, careia i-a fost anulat dreptul de deducere.

In acest sens sunt si precizarile Ministerul Economiei si Finantelor -Directia de Legislatie in Domeniul TVA, transmise prin adresa.

c) Referitor la majorarile de intarziere, contestate de catre petenta, mentionam ca acesteau au fost calculate de organele de inspectie fiscala pe perioada 25.11.2006-04.03.2008 si sunt aferente TVA de plata stabilita suplimentar si TVA de plata neachitata la scadenta de catre contribuabila.

Majorarile de intarziare au fost calculate potrivit prevederilor art.120 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata , care precizeaza:

"(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Fata de prevederile legale invocate, majorările de intarziare calculate de organele de inspectie fiscala reprezinta masura accesorie in raport de debitul de plata, astfel ca se va respinge contestatia pentru suma reprezentand majorari de intarziere aferente TVA de plata neachitata in termen de contribuabila si aferenta TVA stabilita suplimentar de catre organul fiscal.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.21, art. 160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.120 si 216 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de catre SC X.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Braşov în termenul prevăzut de Legea 554/2004 privind Conteciosul administrativ.